

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CONSTANȚA

DECIZIA

Nr. 73 din 18.02.2019

1. În temeiul dispozițiilor art. 43 alin. 1 și art. 46 alin. 1 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, art. 6 alin. 1, art. 7 din Regulamentul din 2005 de ordine interioară al instanțelor judecătorești, art. 7 alin. 1 și alin. 4 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ;

2. Analizând plângerea prealabilă formulată de petenții C.C., B.V., M.M.D., S.I., I.A. și U.M.V., împotriva deciziei nr. 15 din 08.01.2019, emisă de președintele Curții de Apel Constanța;

3. Reținând, sintetic, motivele pentru care se solicită revocarea deciziei manageriale menționate ca fiind:

- lipsa motivării deciziei;
- conținutul unor discuții efectuate într-o ședință informală, anterioară emiterii deciziei;
- aprecierea privind lipsa de previzibilitate a programului de lucru și nerealizarea scopului de a asigura repartiția echilibrată a cauzelor;
- impedimente vizând soluționarea unor cauze considerate urgente, potrivit legii, care pot fi repartizate unui unic complet de judecători, care, la rândul, său, s-ar putea afla în imposibilitatea obiectivă de a desfășura activități concomitent în mai multe cauze;
- atingerea adusă organizării activităților zilnice ale judecătorilor, cu consecințe negative;
- această modalitate de repartizare este injustă în raport cu judecătorii celorlalte secții ale Curții de Apel Constanța;
- numai planificarea săptămânală a judecătorilor în cauze având ca obiect măsuri preventive asigură previzibilitatea activității de judecată;
- în acest mod, se aduce atingere dispozițiilor vizând programul de lucru al judecătorilor;
- se critică fixarea unei ore precise privind modalitatea de repartizare generală a cauzelor înregistrate.

4. Emitentul deciziei contestate apreciază, în urma analizei coroborate a motivelor invocate în plângere, a situației anterioare și ulterioare emiterii deciziei contestate a dispozițiilor legale incidente și a practicii judiciare în materia programului de lucru al judecătorilor, că nu se impune revocarea acesteia, întrucât nu a fost emisă cu încălcarea legii, nefiind întrunite în mod cumulativ condițiile prevăzute de Legea 554/2004, astfel încât, prin prezenta decizie, va fi respinsă plângerea prealabilă, pentru următoarele motive concrete:

A. Petenții, judecători ai Curții de Apel Constanța, au formulat plângerea prealabilă prin exercitarea abuzivă a dreptului prevăzut de art. 7 din Legea nr. 554/2004, întrucât nu evocă, în plângerea formulată, drepturi subiective proprii sau interese legitime ce ar putea fi vătămate prin executarea deciziei contestate.

Inconvenientele funcționale evocate nu îi pun într-o situație discriminatoare în raport cu ceilalți judecători, ce își desfășoară activitatea în alte secții/materii în cadrul Curții de Apel Constanța, practica curentă a repartizării unor tipuri de cauze doar între unele complete active, având alocate aceleași obiecte, fiind adoptată pentru criterii de oportunitate doar în materie penală.

Petenți nu pot invoca un interes legitim privat, nefiind îndeplinite condițiile art. 2 alin. 1 lit. p din Legea nr. 554/2004 și nici un drept subiectiv personal, prevăzut ca atare conform art. 2 alin. 1 lit. o din Legea nr. 554/2004.

De asemenea, din examinarea situației generate de punerea în executare a deciziei contestate, nu se constată incidența situației prevăzut de art. 2 alin. 1 lit. ș din Legea nr. 554/2004, nefiind lipsit de relevanță că, într-o perioadă de circa 1 lună de zile, majoritatea petenților au efectuat zile de concediu de odihnă (în special în perioada aferentă vacanței școlare), fiind lipsită de credibilitate susținerea aceasta privind îngreunarea activității judiciare proprii.

B. Nu se poate reține nici un element din care să rezulte vătămarea unui interes legitim public, definit conform art. 2 alin. 1 lit. r din Legea nr. 554/2004, ci, în sens contrar, eliminarea blocării la repartizare a circa 60% din completele active, având același obiect, reprezintă o manieră de asigurare în sens deplin a respectării dispozițiilor art. 53 alin. 2 din Legea nr. 304/2004, în vederea îndeplinirii condițiilor necesare pentru conferirea unui caracter efectiv garanțiilor prevăzute de art. 6 din CEDO (fiind vizată și situația auditării periodice prevăzută de art. 53 alin. 3 din Legea nr. 304/2004).

C. Actul managerial este motivat prin chiar indicarea temeiului de drept ce îi conferă competența adoptării, față de natura acestuia de stabilire a unor reguli interne cu caracter tehnic, ce nu produc vreo ingerință în drepturi și interese legitime.

D. De altfel, se poate constata că decizia contestată nici nu poate fi asimilată unui act administrativ, în sensul prevederilor art. 2 alin. 1 lit. c din Legea nr. 554/2004, întrucât, deși a fost emisă de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea executării în concret a legii, nu a dat naștere, nu a modificat și nu a stins raporturi juridice, astfel cum sunt definite în doctrina juridică („legătura socială, reglementată de norma juridică, conținând un sistem de interacțiune reciprocă între participanți determinați, legătură ce este susceptibilă a fi apărută

pe calea coercițiunii statale” – citat – Nicolae Popa – Teoria generală a dreptului Ed. A 3-a – Editura C.H.Beck – 2008).

Prin decizia contestată nu se modifică raporturile juridice dintre Curtea de Apel Constanța/ Statul Român și judecătorii membri ai acestei instanțe, nefiind exercitată vreo ingerință în exercițiul drepturilor personale și profesionale ale acestora, prevăzute, în principal, de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor.

Schimbarea modului de repartizare a cauzelor nu afectează nici drepturile prevăzute de lege ale componentelor completurilor de judecată și nici nu instituie vreo obligație expresă suplimentară celor deja impuse judecătorilor.

E. Aspectele invocate nu privesc încălcări ale legii, ci se referă la elemente de oportunitate și eficacitate a funcționării sistemului, neputând a face obiectul contenciosului administrativ ci, eventual, a analizei privind exercitarea optimă a atribuțiilor manageriale.

Sub acest aspect, se apreciază că eliminarea unor complete de judecată de la repartizarea aleatorie trebuie evitată pe cât posibil, pentru a elimina eventuale vulnerabilități, obiective sau subiective, privind investirea completului de judecată cu cauze penale.

Aspectele privind accentuarea dezechilibrului la repartizare sunt false, fiind evident că maniera de repartizare dispusă prin decizia contestată nu poate genera suspiciuni cu privire la intervenția umană în acest scop, eventuale disfuncționalități urmând a fi evaluate și reglate prin revizuirea parametrilor de repartizare (ex. termenii de distribuție).

În acest sens, petenții ignoră că, sub aspect organizatoric, cu rarele excepții prevăzute de lege (cauzele urgente sau apreciate a fi urgente de conducerea Secției penale, revizuirea acestora fiind, de asemenea, pe lista priorităților emitentului deciziei), s-a stabilit regula fixării termenului de judecată din minim 3 zile, de regulă marțea și vinerea (când nu sunt planificate ședințe de judecată, în apel), existând flexibilitate la modificarea termenului de judecată în raport de dispozițiile art. 353 alin. 10 Cod procedură penală.

Stabilirea unei ore precise la care să se facă, de regulă, repartizarea, ține de integrarea acestei operațiuni în cadrul programului de lucru al compartimentelor instanței (programul de lucru cu publicul al Secției penale, numărul de arhivari disponibili, estimare a cantității cauzelor primite spre înregistrare/repartizare într-o zi lucrătoare și perioada din zi în care se primește corespondența (de la instanțe din localitate sau din restul circumscripției teritoriale a Curții de Apel Constanța), volumul de lucru necesar pentru înregistrare/repartizare și resursele disponibile etc., însă afectează doar oportunitatea adoptării unor măsuri organizatorice, nefiind lezate drepturi subiective sau interese legitime.

Ca atare, pentru motivele de fapt și de drept conținute în expunerea de motive:

Președintele Curții de Apel Constanța, emite următoarea decizie:

DECIZIE:

Art. 1. - Respinge, ca inadmisibilă în materia contenciosului administrativ, plângerea prealabilă formulat de petenții C.C., B.V., M.M.D., S.I., I.A. și U.M.V., împotriva Deciziei nr. 15 din 08 Ianuarie 2019 emisă de președintele Curții de Apel Constanța.

Art. 2. - Se comunică petenților, în formă scrisă, cu confirmare de primire, precum și în formă anonimată, pe portalul Curții de Apel Constanța.

PREȘEDINTE,**Judecător Marius Cristian Epure**